

KDAJ VZHODNA LJUBLJANSKA OBVOZNIČNICA?

Poslanec Združene liste in podpredsednik Državnega zbora dr. Lev Kreft se je v svojem predvolilnem programu med drugim zavezal, da bo ena izmed prioritete njegovega dela tudi zavzemanje za dokončanje obvoznice okoli Ljubljane, še posebno na moščanskem koncu, kjer je bil izvoljen.

V prilogi vam posredujemo del njegove razprave na seji Državnega zbora dne 23/3-1993 o tej problematiki. Odgovora vlade pa na žalost še ni.

Naslov zakona, ki ga v obliki predloga za izdajo obravnavamo danes, je dovolj dolg, da se ga splača ponoviti v celoti: to je zakon o pogojih koncesije za modernizacijo ceste na trasi državna meja pri Šentilju, Maribor, Celje, Ljubljana, Postojna, državna meja pri Novi Gorici z odseki za Koper in državno mejo pri Sežani (mejni prehod Fernetiči) ter državno mejo pri Lendavi. V takem naslovu zakona se skriva več kot le geografska naštevavanja, skriva se strategija komunikacijske usmeritve Republike Slovenije, toliko aktualnejša danes, ko nam počasi, upam, prihaja do zavesti, da so odnosi med suverenimi državami sicer drugačni in podležje drugačni logiki in pravilom kot odnosi med republikami v federaciji, niso pa zato nič bolj prijazni ali dobronamerni. Kdor si kljub suverenosti ne more vsega oskrbeti sam, mora dajati, koncesije, in suverena država Slovenija bo morala dati celo vrsto dobro premišljenih koncesij, da ne bo ogrozila razlogov za svoj nastanek in svobodnega življenja tistih in tistega, kar naj bi štela in varovala. Zato menim, da je naslov tega zakona s stališča strateške usmeritve Slovenije kar pravišen.

Je pa tu neka beseda, ki zbode v oči, ker pravzaprav, na žalost, v naslov tega zakona ne sodi, čeprav ne moremo brez nje, in to je beseda - ime mojega rodnega in nam vsem

glavnega mesta: Ljubljana. V geografski opis poteka trase Ljubljana seveda sodi, vendar obvoznice okoli Ljubljane ne bo mogoče graditi s koncesijami, ker na njih ne bo cestnine. Prepričan sem, da je opisano traso dejansko treba najprej dograditi s sklenitvijo cestnega kroga okoli Ljubljane, torej z izgradnjo odseka Šentvid-Koseze in vzhodne ljubljanske obvoznice, zdi pa se mi, da ta zakon tega ne omogoča. V informa-

● 3. maja 1993 bo poslanec dr. LEV KREFT odprl poslansko pisarno in sicer v KS Nove Fužine (Dom občanov Nove Fužine), Leninov trg 4 - pritličje.

Volilkam in volivcem bo na razpolago vsak ponedeljek med 13. in 15. uro osebno ali po telefonu 106-349.

ciji, ki je zakonu priložena (tudi ta informacija se ni spremenila od 6. oktobra 1992), piše, da je bil osnutek lokacijskega načrta za prvi odsek posredovan Ministrstvu za varstvo okolja in urejanje prostora maja 1990 in da do danes še ni šel v obravnavo vladi Republike Slovenije. Piše tudi, da je bil osnutek lokacijskega načrta za vzhodno ljubljansko obvoznico izdelan in predan istemu ministrstvu avgusta 1992, to pa je organiziralo sestanek, na katerem se je občina

z rešitvami strinjala, ministrstvo pa je imelo svoje predloge glede priključkov. Ob tem, ko se strinjam, da se pripravi koncesijski zakon, že zaradi jasnosti glede slovenske komunikacijske strategije sprašujem vlado:

1. kdaj in kako bo v okviru svojih pristojnosti omogočila izdajo lokacijskih dovoljenj za izgradnjo ljubljanskih odsekov avtoceste in

2. kako si predstavlja finančno konstrukcijo izgradnje ljubljanskih odsekov.

Obvoznico, ki jo mesto Ljubljana uporablja tudi kot svojo komunikacijsko mrežo, je treba prednostno skleniti, in mesto Ljubljana je k njeni izgradnji zagotovo sposobno in pripravljeno prispevati svoj delež. Glede na nov pogled na našo državo, ki mora nastajati iz njenega središča navzven, in se torej ne bomo več gledali kot obrobje in prehodno deželo, ampak se bomo gledali z lastnega stališča, tako kot vse države na svetu gledajo nase in tudi kilometre računajo iz središča proti meji, ne pa obratno, kot se nam še vedno primeri, bi moralo biti jasno, da Slovenija ne bo mogla avtocestno komunicirati sama s seboj, če Ljubljana ne dobi sklenjenega prstana, ki je od vseh še nenarejenih avtocestnih odsekov najbolj transverzalen slovenski in potreben vsem delom Slovenije.

Vem, da smo dobili državni proračun, ki na moje vprašanje kaj žalostno odgovarja, vendar menim, da ob predlogu za izdajo zakona potrebujemo vladni odgovor in obvezo glede ravnanja v naslednjih letih, da bo pristan okoli Ljubljane vključen še v tem mandatnem obdobju in pod to vlado.

dr. LEV KREFT

ZA MATERINSKI DAN

Center interesnih dejavnosti mladih Ljubljana Moste-Polje je ob materinskem dnevu pripravil tri prireditve. 24. marca smo v knjižnico Jožeta Mazovca povabili dr. Martino Tomorič. S starši naših mladostnikov se je pogovarjala o njihovih problemih. Res je, da so bile navzoče večinoma mame, vendar pa je bilo med njimi najti tudi nekaj očetov. Oboji so ob koncu postavili nekaj perečih vprašanj, s katerimi se sreča družina, ko njihov otrok prihaja v obdobje adolescence.

Dr. Tomoričeva nas je najprej popeljala v otroštvo in nas opozorila na nekatere stvari, ki so pomembne že takrat, očitne pa postanejo pozneje, v obdobju mladostništva. Tako se je dotaknila otrokove potrebe po gibanju, po notranjem izražanju, s katerim nam pošilja tudi neverbalna sporočila, predvsem pa po ljubezni, ki jo mora čutiti ob sebi. Omenila je še potrebo po varnosti, saj mu ta krepi samozavest in pomaga ustvarjati pozitivno sliko o samem sebi.

Staršem je govorila natanko o tistih stvareh, s katerimi se srečujejo v vsakdanjem življenju, in v njenih besedah se je lahko našla vsaka družina. Povsod se namreč kdaj pojavijo problemi v šoli, zaradi prekomernega gledanja televizije in zaradi mladostnikove prijateljske družbe, v katero včasih zaidejo tudi alkohol in droge.

Starši so se na koncu večera tudi aktivno vključili v pogovor in dr. Tomoričeva je z veseljem odgovarjala na vprašanja o disku, pospravljanju, televiziji in podobno.

Drugi večer smo se v knjižnici enoti v Fužinah srečale ženske, ki smo želele govoriti na temo Medsebojna ženska pomoč. Na to srečanje smo povabili članice Skupine za raziskovanje psihosocialnih potreb žensk. V njej študentke Visoke šole za socialne delavce in Fakultete za družbene vede, delujejo pa predvsem z namenom, da bi ustanovile žensko hišo (to je bila tudi ena izmed tem pogovora), ki naj bi nudila zatočišče vsem ženskam, ki so žrtve nasilja in so prisiljene bežati od doma.

Druge naše gostje so bile ženske iz Sku-

pine za samopomoč. Sestavljajo jo ženske, ki ne morejo več same odločiti o svojem življenju ali ki so zaradi različnih vzrokov izgubile samozavest in pozitivno prepričanje o sebi, v tej skupini pa skušajo vse to pridobiti nazaj.

Na tem večeru smo se dotaknili več tem, vse pa so se nanašale na potrebo po družbenem angažiranju žensk. To so seveda ženske skupine, materinski domovi, ženske hiše, društva, kjer bi se dobivale ženske z najrazličnejšimi interesi (ženske knjigarnice, združenje mamic, ki se dobivajo med porodniškim dopustom, izmenjava varstva otrok tistih žensk, ki želijo študirati), skratka sprostile smo domišljijo, kako bi se lahko znebile štedilnikov. **Ženske, ki bi se hotele priključiti Skupini za samopomoč, naj pokličejo Ireno ali Bredo, tel. 320-870.**

Na obeh večerih smo organizirali tudi igralni urici za otroke, hkrati pa smo s tem želeli opozoriti na problem angažirane ženske, ki ima otroke in jih mora kdaj tudi pripeljati s sabo. Igrače nam je podaril Domus, po prireditvah pa smo jih dali moščanskima oddelkom za razvojno prizadevanje otroke. Varuška sta bili sodelavki Sezama.

Zadnji večer, namenjen ženski, pa je bil jazzovski večer s pevko Mio Znidarič v avli KD Španski borci. Vsi ki smo bili tam, smo uživali v njeni interpretaciji starih jazzovskih standardov. O občutjih ne moremo reči nič drugega kot to, da je tistim, ki niso bili z nami lahko žal.

Bojana Tizmonar

OBISK PRI NAGRAJENCEMA

Konec lanskega leta je občinska skupščina Lj. Moste-Polje sprejela sklep, da sprejmeta priznanja za izjemna dejanja sekretarka Rdečega križa Natalija Šturm in bivši sostrški župnik pater Vid Junger.

Ker se pater Vid Junger februarja letos ni mogel udeležiti slovesne seje občinske skupščine, ga je meseca marca obiskala delegacija občinske skupščine na Ptujski Gori, kjer zdaj služi. Ptujška Gora je majhno naselje med Polskavo in Dravinjo, na prehodu od Ptujkega polja v Haloze.

avtobusov izletnikov, ob koncu tedna pa do petnajst avtobusov romarjev, vendar v ozkih ulicah naselja ne morejo ne parkirati in ne obračati. Pater Vid Junger je zato odkupil kos zemljišča, da bi na njem zgradili prepotrebno parkirišče. Izdelati je dal tudi spominke in zgibanko Ptujke Gore.

po radio zvezah izvedel za žejne in lačne voznike, ki so bili ujeti v blokadah na ljubljanskih vpadnicah. Pater Vid Junger je zaprosil za podporo Karitas in s kombijem in s svojimi pomočniki nabavljal po najnižji ceni hrano, ali pa jo dobil tudi zastonj v Emoni, Žitu in Ljubljanskih mlekarnah. Zaradi ugleda sostrškega župnika so mu ljudje zaupali, njega in njegove sodelavce pa so s hvaležnostjo pričakali češki, ruski, iranski in nemški vozniki. Ida in Tone Mrvar pravita, da p. Vid Junger rad dela z ljudmi, in da jim vedno prisluhne, pri tem pa nikoli ne potoži o svojih težavah. Kot sostrski župnik je bil s svojo odprtostjo in zavzetostjo vedno potreben ljudem.

Pisati o ljudeh, ki so s srcem in dušo pripravljeno pomagati sočloveku, je zelo težko. Beseda je preveč ali premalo. Natalija Šturm je na svoja dejanja med desetdnevno vojno za Slovenijo zelo ponosna.

Nikoli ni bila v zaklonišču, ker je kot predstavnica Rdečega križa neutrudno skrbela za hrano voznikom na barikadah. Kupovala je hrano in zdravila in jih razdeljevala voznikom. Na Letališki cesti je pokazala velik pogum, ko je sama na lastno odgovornost odšla v brezcarinsko cono, kjer so jo čakali brezmočni tuji vozniki. Odprt prostor Letališke ceste je bil pod kontrolo sovražne jugoslovanske vojske iz bližnje vojašnice. Kljub temu ni pomislila na nevarnost, ker je predvsem želela vestno opravljati službo. Neprenehoma, tudi po osemindesetih ur, je bila v službi in odgovarjala na telefonske klice obupanih staršev, ki so poizvedovali za pogrešanimi, umrlimi ali ranjenimi vojaki.

Delo Natalije Šturm pa se ni končalo z desetdnevno vojno. Tudi sam sem se prepričal, ko sem jo obiskal v začetku aprila v »zeleni hiši« Ob Ljubljanci 42. Tisti dan je razdeljevala denar za begunce. Povedala je, da je v občini še vedno 233 beguncev iz okupiranih delov Hrvaške, iz Bosne in Hercegovine pa jih je več kot 3800, od tega jih je 407 v zbirnem centru. Z njimi je precej dela. Ob ponedeljkih, sredah in petkih so uradne ure, ob torkih je razdeljevanje hrane, ob četrtek pa oblačil in spodnjega perila. Vsak dan torej dela z be-

Poslovni sistem Mercator, d.d. Ljubljana
 Mercator-Golovec, trgovinsko podjetje Ljubljana, d. d., Ljubljana, Leninov trg 4

DOBRE STVARI SO LAHKO TUDI POCENI 15. 4 do 20. 4. 1993

- V vseh živilih poslovnih enotah 30 izdelkov ceneje do 47%
- V DISKONTIH Zaloška 172 in Zaloška 216 9 izdelkov ceneje do 27%
- Po 20. aprilu posebna ponudba ŠAMPONOV ELSEVE 2 vodilnega proizvajalca lasne in negovalne kozmetike L'OREAL-a iz Francije
- Vakumsko pakirano konjsko meso in izdelki iz konjskega mesa so že v prodaji v:
 - SP Zadobrova Novo Polje
 - SP Hrušiči
 - SP Zadvoru
 - SP Slape
 - SP Fužine
 - Primarni center Fužine in
 - SP Proletarski 4.

MERCATOR GOLOVEC Ljubljana, d. d. VAS VASI V SVOJE PRODAJALNE.

gunci, redno delo pa mora večkrat opravljati ponoči. Ob tem ni pozabila poudariti, da so paketi, ki jih dobiva RK preko mednarodne pomoči, zaprti, in da jih sami ne smejo odpirati. Zato nimajo kontrole nad tisto hrano, ki jo nekateri begunci iz različnih razlogov zmečejo proč. Pred stavbo, kjer razdeljujejo hrano, pa so postavili zaboje, kjer begunci lahko odložijo odvečno hrano, ki je drugim ljudem še kako dobrodošla. To je njen odgovor na poslansko vprašanje, ki ga je sprožil na zadnji seji eden izmed delegatov občinske skupščine.

Natalija Šturm je edina zaposlena uslužbenka RK Slovenije v naši občini. Že šestindvajset let dela v odborih in krajevnih organizacijah RK, kot sekretarka pa dela zadnjih šestnajst let. Pri njenem delu ji pomaga osem prizadevnih aktivistk. Šturmova je nekoliko resignirano pripomnila, da je bila dejavnost RK pred vojno razumljena kot nekakšna obrobna dejavnost. Šele med vojno in po njej smo spoznali

njegovo pomembnost. Poleg dela z begunci še vedno pomagajo reševati socialne probleme tistih ljudi, ki so povezani s centrom za socialno delo, pri vsem tem pa nikomur ne odrečejo pomoči. Pri krvodajalskih akcijah se skušajo na novo organizirati, tako da o akcijah poleg podjetij obveščajo tudi posameznike. Za normalno delo bi po besedah Šturmove v občini potrebovali v RK vsaj eno zaposleno tajnico. Aktivistke pa žal ne dobijo nikakršne nagrade. Takšno delo presega posameznikove zmoglosti, zato bi po mnenju Natalije Šturm morala tej človekoljubni dejavnosti posvetiti več pozornosti. Služba v RK pa je zanjo več kot vsakdanje opravilo. Je določen način življenja. Ne zanimajo je nazorska in politična prepričanja ljudi, zanjo obstajajo samo dobri in slabi ljudje. Na koncu najinega pogovora pa je poudarila, da je že šestindvajset let prepričana Moščanka, in da se je šele pred leti preselila s pokojnim možem v staro hišo v Novo Polje. Pomlad je tu in upa, da bo našla toliko časa, da si bo uredila vrt.

Marjan Kovačević-Beltram

Na vzpetini je na daleč vidna gotška cerkev z baročnimi umetninami. Pred cerkvijo je številno delegacijo sprejel ljubeznivi pater Vid Junger.

Najprej nas je peljal v cerkev, kjer smo si ogledali dragocene umetnine in se seznanili z zgodovino cerkve, ki je hkrati zgodovina kraja. Cerkev so gradili med leti 1390 in 1410, leta 1471 pa so jo opustošili Turki. Pozneje je bila cerkev obnovljena, okrog nje pa so zgradili obrambne zidove, katerih ostanki so vidni še danes. Posebno zanimiv je relief Marije zavetnice, vkomponiran v baročni oltar. Nato nas je pater Vid Junger povabil v župnišče, kjer nas je pogostil. Zanimalo nas je, kako se je vživel v novo okolje. Sostrščani ga namreč poznajo kot skrbnega in iznajdljivega gospodarja in dobrega organizatorja. Tudi na Ptujski Gori se je izkazal. Ob delavnih se pripelje na Ptujsko Goro do pet

